

Dosarul nr. 1ra-391/2022
1-19036258-01-1ra-17032022

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte - Timofti Vladimir

Judecători - Cobzac Elena și Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul - Calendari Dumitru, de către avocatul David Larisa în numele inculpatului Vivat Radu și de către partea vătămată Scalenciuc Liuba prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe
Vivat Radu xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 12.06.2019-03.02.2021;

2. Instanța de apel: 12.04.2021-14.12.2021;

3. Instanța de recurs: 17.03.2022-04.05.2022.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Central) din 03 februarie 2021, Vivat Radu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare.

Conform art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Vivat Radu în contul statului cheltuielile judiciare în sumă de 320 (trei sute douăzeci) lei.

1.2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Vivat Radu în luna ianuarie 2018, aflându-se la domiciliul comun, amplasat în xxxxx și acționând cu intenție directă, fiind conștient de caracterul acțiunilor sale prejudiciabile, fără careva motiv întemeiat, a numit-o cu cuvinte indecente și înjositoare pe soția sa Scalenciuc Liuba, care conform art. 133¹ Cod penal îi este membru de familie.

În continuarea acțiunilor sale ilegale Vivat Radu, având scopul a provoca leziuni corporale și suferințe psihice, i-a aplicat lui Scalenciuc Liuba mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și pe diferite părți ale corpului, prin ce: i-a cauzat vătămare medie care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, manifestată prin fractura coastelor-IX și X din stânga, prin ce ia provocat lui Scalenciuc Liuba dureri fizice și psihice.

Prin acțiunile sale Vivat Radu a comis infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, potrivit indicilor, *violență în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, alte acțiuni violente, care au provocat vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății.*

2. Sentința, menționată, a fost atacată cu apel de către partea vătămată Scalenciuc Liuba, de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Vîhodeț Inna și de către avocatul David Larisa în interesele inculpatului Vivat Radu.

2.1 Partea vătămată Scalenciuc Liuba în cererea sa de apel a solicitat casarea integrală a sentinței, cu achitarea soțului său Vivat Radu de comiterea infracțiunii imputate.

2.2 Procurorul în cererea de apel a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să-i fie stabilită lui Vivat Radu, în baza art. 201¹ alin. (2) lit.c) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest a menține fără modificări celelalte dispoziții ale sentinței.

În motivarea cererii de apel acuzarea a invocat că, prima instanță just a apreciat circumstanțele de fapt și de drept, iar acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art.201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, însă i-a stabilit lui Vivat Radu o pedeapsă neechitabilă, nefiind apreciate circumstanțele ce țin de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii, nu a fost luat în calcul caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite.

A menționat că, instanța de judecată la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație prevederile legale prevăzute de art.art.61, 75 Cod penal.

Astfel, la stabilirea pedepsei lui Vivat Radu nu a fost luat în calcul caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite. La emiterea sentinței instanța de fond nu a luat în considerație că prevenirea și combaterea violenței în familie fac parte din politica națională de ocrotire și sprijinire a familiei și reprezintă o importantă problemă de sănătatea publică și de realizare a dreptului la viață fără violență.

Instanța de judecată eronat a concluzionat că scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât și a altor persoane, se va atinge fără executarea reală a pedepsei cu închisoarea.

Astfel, se reține că instanța de fond, nu a ținut cont nici de comportamentul inculpatului înainte și după săvârșirea infracțiunii, de faptul că pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei penale în instanța de judecată inculpatul Vivat Radu și-a negat vinovăția, de cele comise nu s-a căut.

Instanța de fond a dat o apreciere subiectivă, neargumentată și neprobată ce ține de aplicabilitatea art. 90 Cod penal, ori la materialele cauzei, apărarea nu a prezentat probe ce ar demonstra concluzia instanței privind posibilitatea corectării lui Vivat Radu și stabilirea unui termen de probă.

Prin urmare, aprecierea instanței precum că corectarea și educarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, motivând că partea vătămată l-a iertat, părțile constituie o familie, este eronată.

Prin urmare, sentința în parte ce ține de stabilirea pedepsei urmează a fi casată cu pronunțarea unei noi hotărâri și stabilirea unei pedepse cu excluderea aplicării prevederilor art.90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum și va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

2.3 Avocatul David Larisa în interesele inculpatului Vivat Radu în cererea sa de apel a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței pe motivul ilegalității, netemeinicii și nemotivării, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Vivat Radu să fie achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 2011 alin.2 lit. c) Cod penal, în temeiul art.390 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, deoarece nu s-a constatat existența faptului infracțiunii și reabilitarea inculpatului în temeiul art.390 alin.(3) Cod de procedură penală. Respingerea cerințelor de achitare a cheltuielilor de judecată din contul inculpatului ca fiind neîntemeiate și ilegale.

În argumentarea cererii de apel, avocatul a indicat că, instanța de judecată la adoptarea sentinței în lipsă de probe și în baza unor presupuneri l-a condamnat ilegal pe Vivat Radu admitând erori grave de fapt, stabilind eronat existența faptelor incriminate, neluând în considerație inexistența probelor concludente, pertinente și suficiente în sprijinul condamnării, neînlăturând dubiile în probarea învinuirii și netratându-le în favoarea inculpatului așa cum prevede art. 8 Cod de procedură penală, denaturând și interpretând greșit conținutul probelor, precum și dându-le o apreciere greșită, pronunțând o sentință bazată pe presupuneri, care este contrară legii.

A susținut că, inculpatul Vivat Radu pledează nevinovat, declarând că nu a comis pretinse acțiuni de violență în familie în luna ianuarie 2018, iar prin probatoriul administrat, starea de fapt invocată în învinuirea formulată, reținută de instanța de judecată în sentință sunt niște presupuneri bazate pe prezumții de culpabilitate, incompatibile cu prezumția de nevinovăție.

A menționat că, acuzarea nu a prezentat careva probe suficiente ce ar demonstra învinuirea incriminată inculpatului Vivat Radu și anume că în ianuarie 2018 ar fi lovit-o pe soția sa cu mâinile și picioarele și i-ar fi cauzat leziuni medii acesteia fapt ce condiționează, achitarea acestuia, deoarece nu s-a constatat existența faptului infracțiunii.

Mai invocă avocatul că, potrivit sentinței instanța face referire și dă preferință declarațiilor martorului Bălan Raisa date în cadrul urmăririi penale și ignorând cele date în instanță, neindicând motivul unei asemenea aprecieri făcute, mai mult că acesta nu comunică nimic despre cazul de violență în familie incriminat inculpatului din luna ianuarie 2018.

Totodată nu sânt motive de a supune criticii credibilitatea declarațiilor acestui martor, care este diriginta copilului inculpatului și părții vătămate, care nu are motiv a

nu da declarații veridice și care din contra este obiectivă, în declarațiile sale îl caracterizează pozitiv pe inculpat, că acesta este responsabil, a contribuit la instruirea și educarea copilului, își iubește copilul, a îngrijit-o și educat-o când partea vătămată a fost plecată peste hotare.

La fel, indică apărarea că, martorul Bălan Raisa nu a comunicat despre careva acte de violență în familie descrise în învinuire în declarații atât date la urmărirea penală cât și în instanța de judecată.

De asemenea, indică apărarea că, nici martorul Mogîldea Veronica, la care face referire instanța în sprijinul soluției de condamnare nu a relatat în declarații despre acțiuni violente comise de inculpat în privința victimei în luna ianuarie 2018, despre fractura coastelor în luna ianuarie, s-a referit doar în general la comportamentul inculpatului, concret la acțiunile incriminate conform învinuirii din ianuarie 2018 nu se conține în declarații.

Sucesiv se atestă că instanța de judecată a dat o apreciere greșită declarațiilor martorilor Bălan Raisa și Mogîldea Veronica, eronat constatând și apreciind că prin acestea se dovedește faptul violenței în familie și anume cauzării în luna ianuarie 2018 a vătămării medii corporale a părții vătămate, or din aceste declarații cum a reiterat mai sus nu se reține faptul dat și nu se confirmă învinuirea în sensul formulat.

A comunicat că, de asemenea instanța de judecată face referire în sentință ca probe la cererea din 09 octombrie 2018 din conținutul căreia nu se indică despre acțiuni violente cu cauzarea de leziuni medii în luna ianuarie 2018, cererea atrage atenția este după 10 luni depusă, motiv fiind litigiu civil existent de desfacere a căsătoriei.

De asemenea a menționat apărarea că, instanța de judecată face referire la probe necercetate în cadrul ședinței de judecată, fapt ce se atestă prin ne consemnarea în procesul-verbal cum sunt f.d.115-116 raport de expertiză medico-legală din 18 martie 2019, f.d.136 ordin de restricție de urgență, fapt ce contravine prevederilor art.384 alin.(4) Cod de procedură penală și care nu pot fi puse la baza sentinței.

Totodată, aceste probe nici nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea acțiunilor violente incriminate potrivit actului de învinuire, or în primul rând, raportul de expertiză atestă prezența leziunilor în urma examinării actelor medicale urmare a adresării la medicul traumatolog în luna februarie 2018 și nu ianuarie, iar în al doilea rând nu se atestă prin careva probe legătura cauzală între leziuni și acțiunile inculpatului, iar cât vizează ordinul de protecție din conținutul acestuia de asemenea nu se desprinde eliberarea acestuia pentru acțiuni violente comise de inculpat în luna ianuarie 2018 indicate în învinuire, dar eliberat din alte motive.

Mai mult, instanța, deși se referă la acestea doar le indică, dar nu supune aprecierii probelor în coroborare cu alte probe și învinuirea înaintată, contrar art.389 Cod de procedură penală.

De asemenea aceeași situație se reține și cu referire la materialele procedurii de ordonanță la care face trimitere instanța, indicând că sunt în coroborare cu probele acuzării acceptate de instanță, însă instanța nu indică care circumstanțe din învinuire anume se dovedesc din materialele acestei proceduri de ordonanță și prin care materiale anume conținute în această procedură. Or, din contra din cercetarea acesteia,

Scalenciuc Liuba nu sesizează despre acte de violență din ianuarie 2018, dar din octombrie 2018 și nu se retine despre acte de violență din 2018.

A indicat că, instanța de judecată a omis să supună aprecierii raportul de expertiză medico-legală din 12 martie 2019, prin care nu se exclude cauzarea leziunilor de la căderea de la înălțimea propriului corp, circumstanță ce urmează a fi tratată în favoarea inculpatului, or nu s-a dovedit contrariul și nu au fost înlăturate dubiile în probarea învinuirii.

Totodată, din raport se atestă prezența leziunilor corporale atestate din documentele medicale supuse examinării de traumatolog în urma examinării lui Scalenciuc Liuba în luna februarie 2018 și nu ianuarie 2018, adică peste o lună, mai mult nu se atestă legătura cauzală dintre aceste leziuni atestate în februarie 2018 de medicul traumatolog, descrise în raportul de expertiză și acțiunile inculpatului. Iar instanța de judecată a lăsat cu vederea aceste circumstanțe importante și dubii, care nu au fost înlăturate în cadrul cercetării judecătorești și urmau a fi tratate în favoarea inculpatului, or alte probe ce ar înlătura dubiile ce rezultă din aceste materiale probatorii nu se atestă.

De asemenea indică apărarea că, nu s-a înlăturat de instanță dubiul în probarea învinuirii vizând adresarea lui Scalenciuc Liuba la medicul traumatolog în luna februarie 2018, adică peste o lună și la care nu a sesizat despre acțiuni violente ale soțului, or în caz contrar medicul traumatolog ar fi sesizat organele de drept, fapt ce nu se atestă și creează dubii în probarea învinuirii neînlăturate de instanță și ce se tratează în favoarea învinuitului.

A comunicat că, adresarea la poliție în legătură cu cazul încriminat tocmai peste 10 luni se explică în legătură cu existența litigiului civil privind desfacerea căsătoriei. În cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată Scalenciuc Liuba a depus cerere prin care solicită neatragera la răspundere a inculpatului.

În ședința de judecată partea vătămată Scalenciuc Liuba și martorul Vivat Carolina folosindu-se de drepturile procedurale au refuzat să dea declarații, respectiv acuzarea și instanța de judecată nu a putut face uz de aceste probe invocate în rechizitoriu.

Astfel, se atestă că, instanța de judecată a făcut referire în sentință în motivarea condamnării inculpatului la probe neconcludente și nepertinente învinuirii formulate, care nu dovedesc comiterea actelor de violență în familie în luna ianuarie 2018 urmate de leziuni medii, bazându-și sentința pe presupuneri, incompatibile cu prezumția de nevinovăție, prevăzută în art. 8 Cod de procedură penală, iar probe suficiente ce ar demonstra învinuirea nu au fost descrise în sentință, totodată și nici dubiile nu au fost înlăturate și tratate în favoarea inculpatului, instanța de fapt nemotivând soluția de condamnare.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2021 au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către partea vătămată Scalenciuc Liuba și avocatul David Larisa în interesele inculpatului Vivat Radu, a fost admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Vîhodeț Inna, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată în această parte o nouă

hotărâre prin care lui Vivat Radu recunoscut vinovat și condamnat în baza art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, la 3 ani închisoare, conform art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani.

3.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, deși, inculpatul Vivat Radu nu și-a recunoscut culpa potrivit învinuirii formulate, din examinarea probelor directe și indirecte administrate în cauza penală, în ansamblu rezultă că, acesta a adoptat poziția negării infracțiunii săvârșite, și-a dat perfect seama de actele pe care le-a comis, de gravitatea acestora și penalitatea lor, privind comiterea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit.c) Cod penal.

Aceste circumstanțe au fost stabilite prin totalitatea de probe administrate la materialele cauzei penale fiind apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, vinovăția inculpatului Vivat Radu în comiterea faptei imputate se demonstrează prin: - declarațiile martorului Bălan Raisa (f.d.247-248,vol.II); - martorului Mogâldea Veronica (f.d.249,vol.II); - cererea lui Scalenciuc Liuba din 09 octombrie 2018 (f.d.6,vol.I) potrivit căruia solicită a fi luate măsuri cu soțul său Vivat Radu, care permanent o agresează fizic, o amenință cu răfuiala fizică; - ordinul de restricție de urgență din 09 octombrie 2018 (f.d.13,vol.I) potrivit căruia s-a constatat că Vivat Radu pe perioada a mai multor ani, periodic, odată la 2-3 luni agresează fizic soția sa Scalenciuc Liuba și xxxxx. La data de 09 octombrie 2018 ultimul a apucat-o pe fiica sa de gât și le-a amenințat cu răfuială fizică;- raportul de constatare nr.201811D0354 din 11 octombrie 2018 (f.d.24-25,vol.I) potrivit căruia se atestă la Scalenciuc Liuba fractura coastelor IX și X din stânga, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică ca vătămare medie; - procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 12 octombrie 2018 (f.d.26-58,vol.I) potrivit căruia este anexată discuția purtată de inculpatul Vivat Radu cu partea vătămată Scalenciuc Liuba, potrivit căruia se atestă înjurături și amenințări în adresa victimei; - ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Cahul sediul Central din 12 octombrie 2018 (f.d.60,vol.I) în privința lui Vivat Radu; - procesul-verbal de consemnarea plângerii lui Scalenciuc Liuba din 23 noiembrie 2018 (f.d.71,vol.I) prin care solicită luarea măsurilor cu soțul său Vivat Radu, care în ianuarie 2018, a aplicat violență fizică; - raportul de expertiză medico-legală nr.201911D0050 din 18 martie 2019 (f.d.115-116,vol.I) potrivit căruia la Scalenciuc Liuba s-a constatat fractura coastelor IX și X din stânga, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată și se califică medico-legal ca vătămare corporală medie.

În cadrul ședinței instanței de fond a fost audiat în calitate de martor Sarandi Efimia (f.d.246,vol.I) care a declarat că, Vivat Radu îi este rudă, nepot de pe frate iar partea vătămată este soția acestuia.

Rezumând normele de drept în raport cu circumstanțele de fapt, instanța de apel a constatat cu certitudine că, în acțiunile inculpatului Vivat Radu este prezentă latura obiectivă a infracțiunii de violență în familie, or, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedit faptul că, în luna ianuarie 2018, aflându-se la domiciliul comun, și acționând

cu intenție directă, fiind conștient de caracterul acțiunilor sale prejudiciabile, fără careva motiv întemeiat, a numit-o cu cuvinte indecente și înjosoare pe soția sa Scalenciuc Liuba, care conform art. 133¹ Cod penal îi este membru de familie. În continuarea acțiunilor sale ilegale Vivat Radu, având scopul de a provoca leziuni corporale și suferințe psihice, i-a aplicat lui Scalenciuc Liuba mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și pe diferite părți ale corpului, prin ce: i-a cauzat vătămare medie care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, manifestată prin fractura coastelor-IX și X din stânga, prin ce ia provocat lui Scalenciuc Liuba dureri fizice și psihice.

Faptul aplicării violenței în familie, a fost confirmat prin cererea părții vătămate Scalenciuc Liuba din 09 octombrie 2018 adresată IP Cahul, ordinul de restricție de urgență din 09 octombrie 2018 emis de Inspectoratul de Poliție Cahul, în privința lui Vivat Radu, raport de constatare nr.201811D0354 din 11 octombrie, proces-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 12 octombrie 2018 potrivit căruia este anexată discuția purtată de inculpatul Vivat Radu cu partea vătămată Scalenciuc Liuba, ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Cahul sediul Central din 12 octombrie 2018 în privința lui Vivat Radu; proces-verbal de consemnarea plângerii lui Scalenciuc Liuba din 23 noiembrie 2018 prin care solicită luarea măsurilor cu soțul său Vivat Radu, raport de expertiză medico-legală nr.201911D0050 din 18 martie 2019, declarațiile martorilor Balan Raisa și Mogâldea Veronica.

În asemenea circumstanțe, s-a constatat legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă, manifestată prin aplicarea loviturilor cu mâni și picioare soției sale, de către inculpat, și urmările prejudiciabile, sub formă de leziuni corporale calificate ca vătămări medie ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr.201911D0050 din 18 martie 2019.

Pe rațiunile înserate a fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea avocatului David Larisa privind achitarea inculpatului Vivat Radu pe motiv că, acuzarea nu a prezentat probe suficiente ce ar demonstra că Vivat Radu în ianuarie 2018 ar fi lovit-o pe soția sa cu mâinile și picioarele și i-ar fi cauzat leziuni medii acestuia.

Instanța de apel a respins argumentul avocatului precum că, martorul Balan Raisa nu a comunicat nici la urmărirea penală și nici la instanța de judecată, despre cazul de violență în familie incriminat din luna ianuarie 2018 întrucât, leziunile corporale obținute de partea vătămată sunt confirmate prin raportul de expertiză medico-legală nr.201911D0050 din 18 martie 2019. Faptul că martorul Balan Raisa, în declarațiile sale îl caracterizează pe Vivat Radu ca o persoană responsabilă și care a contribuit la educarea copilului, nu demonstrează că, inculpatul în luna ianuarie 2018, nu a numit-o pe soția sa cu cuvinte necenzurate și nu i-a aplicat lovituri cu pumnii pe diferite părți ale corpului. Or, reieșind din copia conversației inculpatului și a părții vătămate acesta o amenința și o înjura, fapt ce demonstrează relațiile tensionate între ei.

În aceeași ordine de idei au fost respinse și afirmațiile avocatului precum că, nici martorul Mogâldea Veronica nu a relatat în declarații despre acțiuni violente comise de inculpat în privința victimei în luna ianuarie 2018, despre fractura coastelor în luna ianuarie. Or, martorul Mogâldea Veronica a declarat că, în anul 2018 Scalenciuc Liuba

des înnopta la ea deoarece era agresată de inculpat, iar reieșind din procesul-verbal de consemnare a plângerii lui Scalenciuc Liuba din 23 noiembrie 2018 (f.d.71,vol.I) ultima solicită luarea măsurilor cu soțul său Vivat Radu, care în ianuarie 2018, a aplicat violență fizică, aplicându-i lovituri cu pumnul pe diferite părți ale corpului, provocându-i leziuni corporale medii.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a stabilit că, la comiterea faptei incriminate, inculpatul Vivat Radu a manifestat o intenție directă, având în vedere că acesta își dădea seama că aplică lovituri soției sale cu numirea cuvintelor indecente, înjositoare în adresa părții vătămate Scalenciuc Liuba.

Au fost respinse ca neîntemeiate și argumentele avocatului precum că, raportul de expertiză atestă prezența leziunilor în urma examinării actelor medicale a adresării mediului traumatolog în luna februarie 2018 și nu ianuarie 2018 cât și nu se atestă legătura cauzală între leziunile și acțiunile inculpatului. Or, în cadrul urmăririi penale, partea vătămată Scalenciuc Liuba a declarat la data de 09 octombrie 2018 că, în luna ianuarie 2018, soțul său Vivat Radu a agresat-o fizic la domiciliu, fiind fracturate 2 coaste.

A menționat avocatul că, de către instanța de fond nu s-a înlăturat nici un dubiu în probarea învinuirii aduse inculpatului, precum că, Scalenciuc Liuba s-a adresat la medic în luna februarie 2018 peste o lună la care nu a sesizat despre acțiuni violente din partea soțului său și abia la data de 23 noiembrie 2018 depune plângere la IP Cahul pentru acțiunile din ianuarie 2018.

Colegiul judiciar a reținut că, s-au confirmat elemente constitutive ale infracțiunii imputate inculpatului Vivat Radu, fiind pe deplin adevărate, în instanța de fond, cât și verificate pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel.

Cu referire la argumentul avocatului precum că, în ședința de judecată partea vătămată Scalenciuc Liuba și martorul xxxxx, folosindu-se de drepturile procedurale au refuzat să dea declarații, respectiv acuzarea și instanța de judecată nu au putut face uz de aceste probe invocate în rechizitoriu, instanța de apel a menționat că, refuzul părții vătămate Scalenciuc Liuba și martorului minor xxxxx nu condiționează vinovăția inculpatului lui Vivat Radu, or vinovăția acestuia este dovedită prin probele administrate și cercetate în cauză.

A fost respins argumentul avocatului precum că, instanța de judecată a omis să supună aprecierii raportul de expertiză medico-legală din 12 martie 2019, prin care nu se exclude cauzarea leziunilor de la căderea de la înălțimea propriului corp, or atât partea vătămată Scalenciuc Liuba cât și martorul Mogîldea Veronica au declarat că, în anul 2018 Scalenciuc Liuba a fost agresată fizic de soțul său.

În baza celor menționate, instanța de apel a constatat că, acțiunile inculpatului Vivat Radu, sunt plasate anume sub aspect penal, fapta fiind dovedită prin probe pertinente și concludente, care coroborează între ele, iar în cele din urmă acțiunile acestuia just au fost încadrate în condițiile normei vizate de art. 201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal. În consecință, apelurile declarate de apărătorul inculpatului, avocatul David Larisa și de partea vătămată Scalenciuc Liuba au fost respinse ca nefondate.

Cât privește pedeapsa penală, Colegiul judiciar a considerat justă poziția instanței de fond, privind stabilirea pedepsei inculpatului Vivat Radu sub formă de 3 ani închisoare, în temeiul art.90 Cod penal, a suspendat pedeapsa închisorii, însă eronat a stabilit termenul de probațiune de 2 ani.

Colegiul judiciar a considerat necesar că, la stabilirea termenului de probațiune, urmează să fie analizat comportamentul persoanei pe întreagă perioada a vieții sale până la comiterea infracțiunii, și după comiterea infracțiunii, deoarece momentul comiterii infracțiunii, reprezintă doar o perioadă scurtă, care nu permite de a analiza personalitatea persoanei, doar în baza acestei perioade.

Instanța de apel a conchis că, inculpatul a comis o infracțiune intenționată din categoria infracțiunilor grave, iar instanța de fond eronat a constatat că fapta imputată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave și reieșind din circumstanțele cauzei, lipsa circumstanțelor antenante și agravante, este căsătorit, are un copil minor la întreținere, luând în considerație și atitudinea inculpatului față de cele săvârșite, precum că acesta nu este la prima încălcare stabilită de legea penală.

Respectiv, la stabilirea termenului de probațiune, Colegiul judiciar a considerat necesar a stabili inculpatului Vivat Radu recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, condamnat la 3 ani închisoare, conform art.90 Cod penal, un termen de probațiune de 4 ani.

Totodată, Colegiul judiciar a considerat că, aplicarea pedepsei cu închisoare cu executare reală, în speță nu este echitabilă, or, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit, în temeiul dat respingând solicitarea procurorului privind executarea pedepsei reale față de Vivat Radu fără a fi aplicate prevederile art.90 Cod penal și suspendată pedeapsă cu stabilirea termenului de probațiune.

Cât privește încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Vivat Radu în beneficiul statului pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară în sumă de 320 lei, prin prisma prevederilor art.227-229 și art.143 Cod de procedura penală, Colegiul judiciar a ajuns la concluzia de a respinge solicitarea avocatului privind respingerea încasării cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul - Calendari Dumitru, de către avocatul David Larisa în numele inculpatului Vivat Radu și de către partea vătămată Scalenciuc Liuba.

4.1 Acuzatorul de stat invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală solicită admiterea recursului, casarea parțială a deciziei în latura penală în partea suspendării executării pedepsei stabilite, în baza art.90 Cod penal și rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, care să fie dispusă executarea de către Vivat Radu, a pedepsei de 3 (trei) ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea recursului ordinar acuzarea invocă:

- la stabilirea pedepsei, instanțele de judecată au interpretat eronat regulile de individualizare a pedepsei penale, au aplicat neîntemeiat în privința inculpatului Vivat Radu prevederile art.90 Cod penal;

- instanța de apel a ignorat aceste criterii de individualizare a pedepsei, deoarece nu a studiat multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele prezentate și anume:

- circumstanțele cauzei, inculpatul Vivat Radu fără careva motiv întemeiat, a numit-o cu cuvinte indecente și înjositoare pe soția sa Scalenciuc Liuba și având scopul a provoca leziuni corporale și suferințe psihice, i-a aplicat lui Scalenciuc Liuba mai multe lovituri cu pumnii și picioarele în regiunea capului și pe diferite părți ale corpului, prin ce: i-a cauzat vătămare medie care condiționează dereglarea sănătății de lungă durată, manifestată prin fractura coastelor- IX și X din stânga, prin ce ia provocat lui Scalenciuc Liuba dureri fizice și psihice;

- gravitatea infracțiunii săvârșite, și anume că, inculpatul Vivat Radu a comis o infracțiune intenționată, care se atribuie la categoria infracțiunilor GRAVE;

- careva circumstanțe atenuante sau circumstanțele agravante nu au fost stabilite;

- personalitatea inculpatului care la evidența medicului narcolog și la evidența medicului psihiatru nu se află, anterior a fost judecat: - prin sentința Judecătorei Taracia din 09.12.2009, în baza art.217 alin. (2) Cod penal; - prin sentința Judecătorei Cahul din 17.02.2011, în baza art.362 alin. (1) Cod penal;

- comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii, și anume, inculpatul nu s-a căit sincer de cele comise, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate și nu a colaborat cu organele de drept în vederea stabilirii adevărului pe cauza penală.

Astfel, reieșind din motivele și metodele comiterii infracțiunii, inculpatul se prezintă a fi o persoană social - periculoasă, și doar privarea de libertate va putea îngrădi societatea de la manifestarea unor acțiuni de acest gen din partea lui Vivat Radu. Consideră că pedeapsa aplicată lui Vivat Radu (aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal) și menținută de către instanța de apel, va fi apreciată ca atitudinea tolerantă a statului față de aceste categorii de infracțiuni, ce va submina încrederea societății în eficiența și echitatea justiției.

4.2 Avocatul David Larisa invocând temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală solicită admiterea recursului, casarea deciziei și a sentinței pe motivul ilegalității, netemeinicii și nemotivării, cu dispunerea achitării inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, în temeiul art.390 alin.(1) pct. 1 Cod de procedură penală, deoarece nu s-a constatat existența faptului infracțiunii și rehabilitarea inculpatului în temeiul art.390 alin.(3) Cod de procedură penală. Respingerea cerințelor de achitare a cheltuielilor de judecată din contul inculpatului ca fiind neîntemeiate și ilegale.

În motivarea recursului ordinar apărarea invocă:

- acuzarea nu a prezentat careva probe suficiente ce ar demonstra învinuirea încriminată inculpatului Vivat Radu și anume că în ianuarie 2018 ar fi lovit-o pe soția sa cu mâinile și picioarele și i-ar fi cauzat leziuni medii acesteia, fapt ce condiționează casarea sentinței cu achitarea acestuia;

- instanțele de fond au dat o apreciere greșită declarațiile martorilor Bălan Raisa și Mogîldea Veronica, care nu comunică despre cazul de violență în familie învinovat din luna ianuarie 2018, or inculpatului îi sunt învinovate acțiuni comise în luna ianuarie 2018;

- instanțele de fond fac referire la cererea din 09.10.2018 din conținutul căreia nu se indică despre acțiuni violente cu cauzarea de leziuni medii în luna ianuarie 2018, cererea este depusă după 10 luni motiv fiind litigiu civil existent de desfacere a căsătoriei;

- de asemenea instanțele de fond fac referire la probe necercetate în cadrul ședinței de judecată, fapt ce se atestă prin ne consemnarea în procesul verbal cum sânt f.d.115-116 raport de expertiză medico-legală din 18.03.2019, f.d.136 ordin de restricție de urgență, fapt ce contravine prevederilor art.384 alin.(4) Cod de procedură penală;

- aceste probe nici nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea acțiunilor violente învinovate potrivit actului de învinuire, or în primul rând raportul de expertiză atestă prezența leziunilor în urma examinării actelor medicale urmare a adresării la medicul traumatolog în luna februarie 2018 și nu ianuarie, iar în al doilea rând nu se atestă prin careva probe legătura cauzală între leziuni și acțiunile inculpatului, iar cât vizează ordinul de protecție din conținutul acestuia de asemenea nu se desprinde eliberarea acestuia pentru acțiuni violente comise de inculpat în luna ianuarie 2018, dar eliberat din alte motive. Or, potrivit ordonanței, Scalenciuc Liuba nu sesizează despre acte de violență din ianuarie 2018, dar nu din octombrie 2018 și nu se reține despre acte de violență din 2018;

- instanța a omis să supună aprecierii raportul de expertiză medico legală din 12 martie 2019, prin care nu se exclude cauzarea leziunilor de la căderea de la înălțimea propriului corp, circumstanță ce urmează a fi tratată în favoarea inculpatului, or nu s-a dovedit contrariul și nu au fost înlăturate dubiile în probarea învinuirii. Totodată din raport se atestă prezența leziunilor corporale atestate din documentele medicale supuse examinării de traumatolog în urma examinării cet. Scalenciuc Liuba în luna februarie 2018 și nu ianuarie 2018, adică peste o lună. mai mult nu se atestă legătura cauzală dintre aceste leziuni atestate în februarie 2018 de medicul traumatolog, descrise în raportul de expertiză și acțiunile inculpatului.

- instanța de apel contrar prevederilor art.7,75Cod penal, neîntemeiat a mărit termenul de probă, neluând în considerație că acesta este caracterizat pozitiv, partea vătămată nu are pretenții față de acesta, locuiesc în continuare împreună în familie, are un copil minor la întreținere, invalid de gradul 3, lipsa circumstanțelor agravante, iar faptul că acesta anterior a fost condamnat aceasta a avut loc cu mult timp în urmă, antecedentele fiind stinse, condamnarea anterioară neavând tangență cu fapta învinovată.

4.3 Partea vătămată Scalenciuc Liuba neinvocând careva temeieri prevăzute la art.427 alin.(1) Cod de procedură penală solicită admiterea recursului, casarea deciziei cu dispunerea achitării inculpatului.

În motivarea recursului partea vătămată invocă că, sentința și decizia sunt ilegale și pot lipsi familia de surse de existență, deoarece inculpatul este prea aspru condamnat,

are o fiică studentă cu care locuiesc împreună, nu are bani cu ce achita contractul pentru studii și nu poate pleca la muncă peste hotarele țării.

Prin sentința pronunțată li se va strica viitorul, atât al ei cât și al copilului care este atașat de tatăl său. Instanțele de fond nu au luat în considerație faptul că, atât ea cât și fiica au refuzat să dea declarații. Consideră că, a fost o neînțelegere pe moment în familie legată de cererea de desfacere a căsătoriei, care a fost retrasă deoarece și-au rezolvat problemele. Soțul său Vivat Radu nu este vinovat, poartă și ea o parte din vină ce a dus la conflict.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen în conformitate cu art.422 Cod de procedură penală.

Conform art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit textului recursurilor se invocă, temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin.(1) pct. 6) și 10) Cod procedură penală, susținând că, *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

5.1 Referitor la temeiul de recurs invocat de recurenți, prin prisma art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stabilește că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței*, Colegiul penal constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile apărării și acuzării, motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii atacate, dispozitivul fiind expus clar și instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt.

Colegiul constată că, temeiul prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală la care se referă recurenții nu persistă în cauză, deoarece, instanța de apel la adoptarea soluției de respingerea a apelului apărării și admitere a apelului acuzării în partea executării pedepsei, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată. Totodată, instanța de recurs apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde

motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În continuare, Colegiul penal constată că, apărarea critică modul de apreciere a probelor de către instanța de apel, considerând-o ca necorespunzătoare circumstanțelor de fapt ale cauzei, însă aceste argumente nu pot fi reținute de către instanța de recurs deoarece, conform art.101 alin.(2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei, instanța de judecată apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Vivat Radu privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, să fie întemeiată și legală.

Totodată, Colegiul penal statuează că, critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul penal respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind *de jure* inadmisibile.

Totodată, Colegiul penal menționează că, instanța de apel menținând sentința primei instanțe și-a argumentat soluția prin faptul că, aplicarea violenței în familie, a fost confirmată prin cererea părții vătămate Scalenciuc Liuba din 09 octombrie 2018 adresată IP Cahul potrivit căreia solicită a lua măsuri cu soțul său Vivat Radu, care permanent o agresa fizic, ordinul de restricție de urgentă din 09 octombrie 2018 emis de Inspectoratul de Poliție Cahul, în privința lui Vivat Radu, raport de constatare nr.201811D0354 din 11 octombrie 2018 potrivit căruia la partea vătămată se atesta vătămări corporale medii, proces-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 12 octombrie 2018 potrivit căruia este anexată discuția purtată de inculpatul Vivat Radu cu partea vătămată Scalenciuc Liuba în care se atestă înjurături și amenințări în adresa victimei, ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Cahul sediul Central din 12 octombrie 2018 în privința lui Vivat Radu; proces-verbal de consemnarea plângerii lui Scalenciuc Liuba din 23 noiembrie 2018 prin care solicită luarea măsurilor cu soțul său Vivat Radu, raport de expertiză medico-legală nr.201911D0050 din 18 martie 2019, declarațiile martorilor Balan Raisa și Mogâldea Veronica, probe care sânt descrise și analizate obiectiv în decizia atacată, motiv din care urmează a fi respins argumentul apărării precum că, *acuzarea nu a prezentat careva probe suficiente ce ar demonstra învinuirea încriminată inculpatului Vivat Radu.*

De asemenea, instanța de recurs relevă, că argumentele apărării invocate în recurs precum că, *probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea acțiunilor violente incriminate potrivit actului de învinuire*, au fost obiect de

dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a punctat minuțios și argumentat respingând toate alegațiilor invocate, pe care Colegiul penal le însușește, ceea ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos*, 19 aprilie 1994, pct. 61, seria A nr. 288). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei*, 19 decembrie 1997).

Instanța de recurs conchide că, toate probele materiale administrate în cauză coroborează între ele și indică direct la *Vivat Radu*, ca fiind persoana care a comis infracțiunea prevăzută de art.201¹ alin.(2) lit. c) Cod penal.

Argumentul apărării precum că, *nu a fost supus aprecierii raportul de expertiză medico legală din 18 martie 2019, potrivit căruia nu se exclude cauzarea leziunilor de la căderea de la înălțimea propriului corp*, urmează a fi respins. Or, potrivit concluziei raportului de expertiză în pct. 2 se atestă că, „*luând în considerație caracterul fracturilor costale, formarea lor **este mai mult probabilă la lovituri directe cu pumnii și picioarele și mai puțin probabilă la căderea de la înălțimea propriului corp***”. Mai mult, atât partea vătămată, martorii cât și probele administrate la materialele cauzei confirmă faptul că în anul 2018 *Scalenciuc Liuba* a fost agresată fizic de soțul său *Vivat Radu*.

Cu referire la argumentul recurentului precum că, *instanțele de fond fac referire la probe necercetate în cadrul ședinței de judecată, fapt ce se atestă prin neconsemnarea în procesul verbal cum sânt f.d.115-116 raport de expertiză medico-legală din 18.03.2019, f.d.136 ordin de restricție de urgență, fapt ce contravine prevederilor art.384 alin.(4) Cod de procedură penală* Colegiul penal ține să menționeze că, acesta urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat, deoarece potrivit atât procesului verbal al ședinței de judecată din prima instanță (f.d. 235, Vol.I) cât și din instanța de apel (f.d. 76-77, vol. II) se atestă cercetarea acestor probe astfel sentința fiind în corespundere cu prevederile art. 384 Cod de procedură penală.

Mai mult, Colegiul menționează că, potrivit recursului apărării nu se atestă o argumentare a ilegalității hotărârii atacate, fiind expus textul apelului.

5.2 Potrivit textului recursurilor, Colegiul penal atestă că, autorii critică decizia instanței de apel, prin prisma pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, *în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Colegiul penal în raport cu motivele invocate în recursuri, constată că, o astfel de eroare nu și-a găsit confirmarea la examinarea cauzei, lipsind temeuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate întrucât instanța de apel

menținând sentința în partea individualizării pedepsei aplicate inculpatului Vivat Radu în baza art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art. 90 Cod penal corect și-a motivat soluția adoptată, pedeapsa fiind echitabilă și în limitele legii penale.

La fel, Colegiul penal reține că, acuzatorul de stat potrivit recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului însă critică decizia adoptată numai referitor la condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei în privința inculpatului, conform art. 90 Cod penal, considerând că nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și vinovăția autorului.

Sub aspectul prevederilor art. 61 și art. 75 Cod penal, Colegiul statuează că pedeapsa este echitabilă când impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, în prezenta speță, nu și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs invocat, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, la menținerea soluției primei instanțe cu privire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului sub formă de 3 ani închisoare, pentru infracțiunea de care a fost recunoscut vinovat, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, Cod penal, nefiind admise careva erori de către instanța de apel la termenul de probațiune stabilit la executarea pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal de 4 ani.

Referitor la argumentul acuzării precum că, *la individualizarea pedepsei inculpatului nu s-a ținut cont de totalitatea circumstanțelor cauzei, gravitatea infracțiunii, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspundere, personalitatea inculpatului, comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunii* Colegiul penal, nu îl va considera suficient pentru a interveni în hotărârea atacată, deoarece, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului a reținut anume aceste circumstanțe, astfel nefiind comisă nici o eroare de drept, pedeapsa fiind în limitele normelor legale, iar argumentul acuzării precum că, inculpatul anterior a fost condamnat, nu poate fi reținut pentru excluderea art. 90 Cod penal or, acesta a fost condamnat în 2009 și 2011 pentru comiterea infracțiunilor ușoare, antecedentele penale sunt stinse, circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite, este căsătorit, are un copil minor la întreținere, la evidența medicului narcolog și la evidența medicului psihiatru nu se află.

În prezenta cauză supusă judecării, instanța de recurs reține că, concluzia instanței de apel, prin care a reținută poziția instanței de fond, privind stabilirea pedepsei inculpatului Vivat Radu sub formă de 3 ani închisoare, considerând necesar a suspenda condiționat executarea închisorii pe un termen de probațiune de 4 ani este una legală și întemeiată

Astfel că, Colegiul penal este solidar cu concluzia instanței de apel privind suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilită inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (2) lit. c) Cod Penal pe o perioadă de 3 ani, fiind luat în considerație toate circumstanțele și datele prezentate, fapt ce demonstrează că scopul pedepsei poate fi atins și cu aplicarea în privința acestuia a prevederilor art.90 Cod penal, adică condamnarea cu suspendarea executării pedepsei cu închisoare.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că, nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 4 ani.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75-77 Cod penal, a constatat că, pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea procurorului privind excluderea aplicării dispozițiilor art. 90 Cod penal, în privința lui Vivat Radu.

Urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat argumentul apărării precum că, *instanța de apel contrar prevederilor art.7,75Cod penal, neîntemeiat a mărit termenul de probă, neluând în considerație că acesta este caracterizat pozitiv, partea vătămată nu are pretenții față de acesta, locuiesc în continuare împreună în familie, are un copil minor la întreținere, invalid de gradul 3, lipsa circumstanțelor agravante, iar faptul că acesta anterior a fost condamnat aceasta a avut loc cu mult timp în urmă, antecedentele fiind stinse, condamnarea anterioară neavând tangență cu fapta încriminată.*

La acest capitol, stabilirea modalității de executare a pedepsei, Colegiul penal relevă că, prin îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege pentru aplicarea prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal, nu se creează un drept pentru condamnat, ci doar o vocație a acestuia la această măsură de individualizare judiciară a pedepsei.

Ținând cont de prevederile art. 90 Cod penal, Colegiul penal consideră întemeiată concluzia instanței de apel privind mărirea termenului de probațiune în privința inculpatului la 4 ani, deoarece nu s-au constatat circumstanțe ce ar justifica suspendarea condiționată a pedepsei cu închisoare în privința inculpatului pe termenul stabilit de prima instanță de 2 ani, deoarece personalitatea inculpatului nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite instanței de judecată de a da dovadă de clemență.

Din aceleași considerente urmează a fi respinse și argumentele părții vătămate Scalenciuc Liuba cu privire la pedeapsa prea aspră aplicată inculpatului. Or, instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a stabilit inculpatului un termen de probațiune, mai mare, de 4 ani fiind analizat comportamentul persoanei pe întreaga perioadă a vieții sale până la comiterea infracțiunii.

Potrivit celor menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmare temeiurile de recurs la care fac referire recurenții și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, deoarece hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

Conform art.432 alin. (2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității recursurilor declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul - Calendari Dumitru, de către avocatul David Larisa în numele inculpatului Vivat Radu și de către partea vătămată Scalenciuc Liuba ca fiind vădit neîntemeiate.

6. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul - Calendari Dumitru, de către avocatul David Larisa în numele inculpatului Vivat Radu și de către partea vătămată Scalenciuc Liuba, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 14 decembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe ***Vivat Radu xxxxx***, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată motivată la **09 iunie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie